

“Les trobades són cada any un **miracle**”

Vicent Romans és president d'Escola Valenciana-Federació d'Associacions per la Llengua, l'entitat que organitza les Trobades d'Escoles en Valencià. En aquesta entrevista Romans exigeix que es desenvolupen les lleis educatives i que es modifique la Llei de la Funció Pública.

“Al nostre govern no li interessa la normalitat del valencià. Fins i tot s'entesta a demostrar que és un problema.”

Des del març del 1994 Vicent Romans presideix Escola Valenciana-Federació d'Associacions per la Llengua. Compromès amb un ensenyament en valencià, progressista i de qualitat, Romans es mostra optimista per l'augment del nombre de trobades per la llengua que cada any se celebren al País Valencià i per la quantitat d'actes que s'hi programen. No obstant això, denuncia l'actitud del govern valencià que no garanteix els drets lingüístics dels ciutadans. “En realitat –diu Romans– vivim una situació agrejolça, gairebé esquizofrènica”.

—Com han evolucionat les Trobades d'Escoles en Valencià en aquests anys?

—Des de la primera trobada que es va fer en la Ribera, fa setze anys, fins ara hem crescut en quantitat i en qualitat. Enguany s'han organitzat quinze trobades que constaten un manteniment, un creixement que ens empeny a continuar endavant. Ja no es tracta solament d'un dia de festa, sinó que al voltant de les trobades s'organitzen setmanes culturals, presentacions de llibres, sopars, etc. A més, cal tenir en compte que les trobades no són cap institució, ni reben subvencions, sinó que devem el seu èxit a la fidelitat de la gent que hi participa. En realitat, cada any és un miracle poder celebrar les trobades.

—En què ha canviat?

—Dels pares i mares, alumnes i docents que van començar, hem aconseguit ara la col·laboració dels ajuntaments, de moltes associacions i de les universitats. Enguany fins i tot s'hi ha implicat la Universitat Politècnica de

“Fer una trobada a València ciutat significa que es poden trencar certs tabús.”

València, que era l'única universitat valenciana, a excepció de la Miguel Hernández d'Elx, que fins ara no s'havia compromès. Com diu el sociolingüista Vicent Pitarch, les trobades “són un projecte únic a Europa i al món”. I és que un moviment natural d'estima a la llengua com aquest no és fàcil de trobar.

—Enguany una de les trobades tindrà lloc a la ciutat de València. Què significa això per a Escola Valenciana?

—És un indicador del creixement de la nostra proposta que demostra una situació de normalitat. En definitiva, que es poden trencar certs tabús.

—Existeix realment una situació de normalitat?

—En certa manera sí. El que vull dir és que en l'àmbit de les trobades es respira normalitat a totes bandes. L'altra normalitat, la política, ja és una altra cosa. De fet, jo crec que al govern valencià no li interessa la normalitat de la nostra llengua. Sense fer cap cosa de l'altre món i senzillament adaptant-se a la demanda social, cap govern tindria problemes. Fins i tot s'entesten a dir que la llengua és un problema.

—Enguany l'objectiu principal de les trobades és reivindicar el respecte dels drets lingüístics. És un problema de modificació de les lleis ja existents o de la seua correcta aplicació?

—La política lingüística del govern valencià en aquests moments és contrària a la normalitat, tant des del punt de vista econòmic com des del punt de vista dels drets lingüístics dels ciutadans. Nosaltres simplement exigim un canvi de la llei de la funció pública valenciana per tal que tots els funcio-

naris tinguen la capacitat i l'obligació d'atendre el públic en valencià. I no com passa ara, que el requisit del valencià s'exigeix una vegada ja han aconseguit la plaça.

—En el cas dels docents, també seria convenient modificar la legislació?

—El que cal fer amb les lleis de la docència és desenvolupar-les. El problema ja no és quants alumnes demanen ensenyament en valencià, sinó que no hi ha docents amb capacitat per ensenyar en valencià. El sistema ha d'assegurar l'ensenyament en la nostra llengua, però actualment les escoles es nodreixen de professorat sense requisit lingüístic. Si això continua així, encara que la demanda cresca, no avançarem gens.

—Els problemes en els centres concertats són similars?

—Les escoles concertades tenen un altre problema: senzillament —per dir-ho d'alguna manera— funcionen com un sistema monolingüe. L'actitud de

la Generalitat en aquest sentit és ben clara: practica una política de no valencianització del sistema educatiu en els centres concertats, i al mateix temps, retalla els pressupostos als centres públics, no els deixa créixer i incorpora professorat que no compleix el requisit lingüístic.

—Quines solucions proposa Escola Valenciana davant d'aquesta situació?

—Les solucions són molt senzilles si les coses es fan ben fetes. Però com que no és així, el passat mes de setembre ja vam iniciar una sèrie de protestes perquè havien arribat professors als centres amb línies en valencià sense requisit lingüístic. A hores d'ara estem buscant el recolzament dels ajuntaments perquè facen arribar a les Corts els nostres plantejaments, i per al mes de juny preparem una manifestació per demanar al govern valencià que complisca les nostres exigències.

Rosanna Melià

Premis Literaris de la XII Nit de Sant Jordi. Perpinyà

30 d'abril de 2001
Capella de
Sant Domènec
Perpinyà

Premi de Periodisme
escrit

EL TEMPS

dotat amb 410 €
(68.218 ptes./2.689 FF)

Bases:

- Podran presentar-se a aquest premi reportatges inèdits, redactats en llengua catalana i sobre temes que tractin de Catalunya Nord. Els articles periodístics d'altres gèneres o formats (entrevista, etc.) no podran optar al premi EL TEMPS.
- L'extensió de les obres presentades no haurà de ser inferior als 4 fulls sencers, ni superior als 7 fulls i mig, a raó d'uns 1.800 caràcters per full. Els originals hauran de ser presentats per triplicat, amb paper de format A4, escrits per una sola cara. També es podran presentar en suport informàtic (disquet d'1,44 MB), o bé a través de correu electrònic, en format Microsoft Word i respectant igualment les dimensions esmentades.
- Els textos s'hauran de presentar sense cap firma. Les referències que permetin d'identificar l'autor o autora (nom, cognom, adreça i telèfon) hauran d'anar separades, però adjuntes a l'obra, dins d'un sobre tancat que únicament farà esment, en la part exterior, del títol de l'obra. En cas de presentar l'obra en disquet o per correu electrònic, les referències sobre l'autor o autora hauran d'anar en un document a part, anomenat "Autor", inclòs en el mateix disquet o en el mateix missatge.
- Les obres hauran d'arribar necessàriament abans del 15 d'abril del 2001 a Pere Codonyan (32, carrer Pierre Semard. 66270 El Soler), o a l'adreça electrònica d'EL TEMPS, eltemps@eltemps.com.
- El jurat del premi estarà format per les següents persones: Eliseu Climent, Jordi Fortuny i Miquel Payaras. Secretari del jurat, amb veu però sense vot, Pere Codonyan.
- S'anunciarà l'obra guanyadora durant el sopar anual de la Nit de Sant Jordi, el 30 d'abril de 2001 a Perpinyà, organitzat per Omnium Cultural de Catalunya Nord. L'article premiat serà publicat al setmanari EL TEMPS.

Més informació, tel. **0034 963 535 100**